

تأثیر بازیافت حرارتی از دودکش کوره های صنعتی بر آلاینده های NOX

بتول جهانشاهی^۱ - مهدی ایزدی^۲ - علی قبادی^۳
ezadi@nigc-sqgc.ir/Jahanshahi80@gmail.com

چکیده

استفاده از کوره های صنعتی در صنایع نفت و گاز و پتروشیمی بسیار حائز اهمیت می باشد. کارکرد صحیح کوره نقش اساسی در عملکرد بهینه واحد دارد و برای انجام این وظیفه نیاز به دریافت انرژی دارد. گازهای زائدخروجی با دمای زیاد می توانند سهم بسیار بزرگی در تولید NOX حرارتی و آلاینده های زیست محیطی و ایجاد گازهای گلخانه ای داشته باشند که به منظور کاهش این آلاینده های مضر می توان توسط یک دستگاه بازیافت حرارتی گازهای خروجی از دودکش کوره را در تماس با بار نسبتاً سرد ورودی قرار گیرند و انرژی آنها را به سیال سرد منتقل کرده بار سرد را پیشگرم نمود. این کار انرژی گرمایی را که نهایتاً از دودکش آزاد می شود کاهش می دهد. این روش موثرترین استفاده از حرارت اتلافی دودکش می باشد و اگر این سیال سرد هوای احتراق خود کوره باشد هوای اضافی مورد نیاز به میزان قابل توجهی کاهش یافته و به حدود ۳ و ۵ درصد می رسد که ضمن کاهش و به حداقل رساندن گازهای خورنده و مضر زیست محیطی مثل NOX، SOX، در بالا بردن راندمان کوره بسیار موثر خواهد بود. این امر باعث کاهش مصرف سوخت شده، و در نتیجه باعث کاهش گازهای حاصل از احتراق و آسیب رساندن به تیوب ها، بدنه کوره و دودکش ها خواهد شد. کاهش مقدار اکسیژن موجود در گازهای حاصل از احتراق، جلوگیری از تشکیل گاز SO₃ (انیدرید سولفوریک) می شود با کاهش آن در اثر کاهش هوای اضافی از ۳۵ درصد به میزان ۱۰ درصد، که در این صورت میزان تبدیل گاز انیدرید سولفور (SO₂) نصف می شود. از طرفی از ورود گاز های احتراق با دمای بالا به هوا و افزایش دمای محیط جلوگیری خواهد شد. که در مقاله حاضر به این امر پرداخته شده است.

کلمات کلیدی: کوره، آلاینده ها، احتراق، NOX، بازیافت انرژی

WWW.KOUREH.IR

۱ - کارشناس ارشد مکانیک و هنر آموز

۲ - کارشناس ارشد مکانیک و رئیس ایمنی و آتش نشانی پالایشگاه گاز سرخون و قشم

۳ - کارشناس ارشد مکانیک و کارشناس ارشد مهندسی عمومی و اجرای طرح ها پالایشگاه گاز سرخون و قشم

مقدمه

کوره عبارت است از واحدی که در آن گرمای حاصل از احتراق سوخت درون یک محفظه عایق به سیال فرآیند که در لوله‌ها قرار دارد انتقال می‌یابد.

این لوله‌ها معمولاً در امتداد دیواره‌ها و سقف محفظه احتراق قرار دارند. مهم‌ترین نقش کوره‌های حرارتی تأمین حرارت معین برای سیال فرآیند در درجه حرارت‌های بالا می‌باشد. اندازه کوره بر حسب ظرفیت جذب حرارت تعیین می‌شود. محدوده بار حرارتی کوره‌ها وسیع است. بار حرارتی کوره‌ها معمولاً بین ۵-۱۰۰۰ Btu/h می‌باشد. کاربرد کوره‌ها در صنعت زیاد است.

به طور کلی یک کوره از قسمت‌های زیر تشکیل شده است.

- بدنه کوره
- تیوپ‌ها یا لوله‌های داخل کوره
- دودکش
- مشعل‌ها و سوخت
- تجهیزات جانبی

بدنه کوره

بدنه یا دیواره‌ی خارجی کوره‌ها را عمدتاً از ورقه‌ی استیل ۳/۴ اینچ و کف آن را از ورقه ۱/۴ اینچی می‌سازند. در طراحی‌ها معمولاً اتلاف حرارتی از بدنه کوره حدود ۲ درصد منظور می‌شود. نوع و ضخامت عایقکاری باید طوری در نظر گرفته شود که دمای سطح خارجی کوره‌ها بیش از ۸۲ درجه سانتیگراد نگردد. اصولاً عایقکاری و عایق‌های بکار رفته در کوره‌ها از نظر سرویس دهی مناسب خود عمر معینی دارند و به مرور زمان ساختمان کریستالی آنها تغییر یافته و ضخامت آنها کم شده و این تغییرات ساختمانی سبب تغییر ضریب انتقال حرارت اتلاف و انرژی به بیرون خواهد بود.

تیوپها یا لوله‌های داخل کوره‌ها

معمولاً انتقال حرارت کوره‌ها متشکل از دو بخش Convection (جابجایی) و تشعشع است که ظرفیت گرمایی آنها از نظر درصدی باید تقریباً به نسبت ۳۰ و ۷۰ درصد بین این دو بخش تقسیم گردد. سطح موثر انتقال حرارت نیز بر اساس شارژ حرارتی بر حسب $Btu/hr ft^2$ بیان شده و در طراحی‌ها برای هر کوره رقم خاص و معینی است.

دودکش

طراحی دودکشها معمولاً به گونه ایست که قطر آن باید طوری در نظر گرفته شود که در شرایط دمای عملیاتی سرعت دود در آن $30 Ft/Sec$ شود، $MASS VELOCITY 1500 lb/hr.Ft^2$ (البته زباله سوزها از این قانون مستثنی بوده و در آن‌ها تا ۵۰ فوت در ثانیه نیز مجاز است) [۱] به علاوه ارتفاع دودکش‌ها خود تابع فاکتورهای زیست محیطی بسته به نوع مکش طبیعی یا اجباری بودن آن از ۰/۱ اینچ آب به بالا در نظر گرفته می‌شود. مسلم است که افزایش بی‌رویه دود و گازهای سوخته شده به هر عنوان اعم از ازدیاد ظرفیت کوره و یا تنظیم نبودن وضع کوره و افزایش دمای دودکش ناشی از بالا بودن عواملی همچون هوای اضافی، تنظیم نبودن شعله مشعل‌ها، پدید آمدن بعد از احتراق و یا تشکیل رسوب در سطوح داخلی و خارجی تیوپهای قسمت CONDECTION (قسمت جابجایی در کوره) سبب اتلاف حرارت و افت بازدهی کوره خواهد بود.

مشعل و سوخت

نقش کیفیت نوع سوخت و نوع مشعل ها در بازدهی کوره ها و تاثیر آن بر آلاینده های زیست محیطی خصوصاً " مسئله انتشار گازهای آلاینده و مضر NOX بسیار حائز اهمیت است. بطور کلی برای مشعل های معمولی هوای اضافی لازم جهت احتراق گاز ۱۰ تا ۱۵ درصد و برای احتراق نفت کوره ۲۵ تا ۳۰ درصد طراحی میگردد که تأثیر بسزایی در بازدهی کوره و سوخت مصرفی دارد و در آن به حداقل رسانده شده است. اصولاً مشعل ها بایدطوری انتخاب شوند که با فضای هندسی کوره تناسب داشته باشند.

عامل اصلی انتقال حرارت مکانیزم تشعشع می باشد. در صورت توجیه اقتصادی، درون یک بخش مجزا، حرارت گازهای خروجی حاصل از احتراق بصورت جابجایی به لوله ها منتقل می گردد. در صنایع نفت کوره با اسامی مختلفی از قبیل «process heater» و «furnace» و «direct – fired heater» و «tubestill heater» اطلاق می شود. [۳]

تجهیزات جانبی

مهمترین تجهیزات جانبی مورد استفاده در کوره ها را عموماً دوده زداها SOOT PLOWERS و آنالایزهای اندازه گیری دی اکسیدکربن تشکیل می دهند.

ساید تجهیزات جانبی همچون پیشگرمکن های هوا و لوازم بازیافت حرارتی از دودکشها دمنده ها - شیرها - دریچه ها می باشد.

کاربرد کوره ها در صنعت

در صنایع نفت، کوره ها کاربرد متعددی دارند. در این جا شش مورد را بررسی می نماییم:

- ریپویلر ستون های تقطیر
- پیش گرمکن خوراک ستون تقطیر
- پیش گرمکن خوراک راکتورها
- گرم کردن سیال تک فازی - چند جزئی
- گرم کردن سیال چند فازی - چندجزئی
- راکتورهای اشتعالی

سوخت و احتراق در کوره ها

احتراق قدیمی ترین فن آوری بشر است که بیش از یک میلیون سال است استفاده می شود. در حال حاضر حدود ۹۰ پستیانی انرژی سراسر جهان مانند حمل و نقل ، تولید انرژی الکتریکی و گرمایش به وسیله احتراق انجام می شود. هر ماده ای را که بتواند بسوزد و انرژی آزاد کند سوخت می گویند بیشتر سوخت های شناخته شده عمدتاً از هیدروژن و کربن تشکیل می شوند و آنها را سوخت های هیدروکربنی می گویند و فرمول کلی CnHm نشان می دهند. سوخت های هیدروکربنی در تمام حالت ها وجود دارند زغال سنگ - بنزین - گاز طبیعی نمونه هایی از بین سوخت ها هستند. [۴]

واکنش شیمیایی را که طی آن سوخت اکسید می شود و مقدار زیادی انرژی آزاد می شود احتراق می گویند. هوا اکسید کننده ای است که بیشترین استفاده را در فرایندهای احتراق دارد. زیرا مجانی است و به سهولت در دسترس است. اکسیژن خالص به عنوان اکسید کننده فقط در موارد خاصی مانند برش کاری - جوش کاری که در آنها نمی توان از هوا استفاده کرد به کار می رود. هوای خشک از ۲۰/۹٪ اکسیژن و ۷۸/۱٪ نیتروژن ۰/۹٪ آرگون و مقادیر کمی دی کسیدکربن هلیوم نئون و هیدروژن تشکیل شده است. در تحلیل فرایندهای احتراق آرگون موجود در هوا به صورت نیتروژن بررسی می شود. و گازهایی

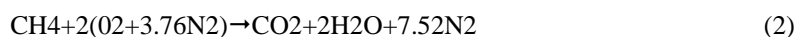
که مقدار آنها ناچیز است در نظر گرفته نمی شوند. از این رو هوای خشک را بر مبنای تعداد مولی می توان به صورت ۲۱ % اکسیژن و ۷۹ % نیتروژن تقریب زد. [۵]

بنابراین هر مول اکسیژن که وارد محفظه احتراق می شود $\frac{0.79}{0.21} = 3.76$ مول نیتروژن همراه است.

در دمای معمولی احتراق، نیتروژن به صورت گاز خنثی عمل می کند و با سایر عناصر شیمیایی واکنش نمی دهد. اما وجود نیتروژن بر بازده فرایند احتراق خیلی تأثیر دارد زیرا نیتروژن معمولاً با مقدار زیاد و دمای کم وارد محفظه احتراق می شود و با جذب قسمت بزرگی از انرژی شیمیایی آزاد شده در احتراق با دمای خیلی بیشتر خارج می شود. ولی در دماهای خیلی زیاد مانند دماهای موجود در کوره های صنعتی کسر کوچکی از نیتروژن با اکسیژن واکنش می دهد و گازهای خطرناکی مانند NOx را تشکیل می دهد.

فرایند احتراق ایده ال را که سوخت در طی آن با هوای نظری به طور کاملی سوزد احتراق استوکیومتری یا احتراق نظری آن سوخت می گویند. فرایند احتراق نظری استوکیومتری متان به صورت زیر است:

در این فرایند گازهای احتراق فاقد متان نسوخته C-H₂-C-OH یا O₂ آزاد است. در فرایندهای احتراق واقعی هوای مورد استفاده معمولاً بیشتر از مقدار استوکیومتری است تا شناس احتراق کامل افزایش یابد یا دمای محفظه احتراق کنترل شود. مقدار هوای افزون بر مقدار استوکیومتری را هوای مازاد می گویند. مقدار هوای مازاد معمولاً بر حسب هوای استوکیومتری به صورت درصد هوای مازاد یا درصد هوای نظری بیان می شود. [۵]

با کامل گرفتن فرایند احتراق و با معلوم بودن مقادیر دقیق سوخت و هوای مصرفی پیش بینی ترکیب گازهای احتراق نسبتاً آسان است. در این حالت تمام آنچه که باید انجام دهیم این است که موازنه جرم را برای هر یک از عناصری که در معادله احتراق ظاهر می شوند به کار ببریم و احتیاجی به هیچ گونه اندازه گیری نداریم. در فرایند واقعی این کار چندان هم ساده نیست. زیرا فرایندهای احتراق واقعی حتی با وجود هوای مازاد به دشواری کامل می شوند. بنابراین صرفاً بر مبنای موازنه جرم نمی توان ترکیب گازهای احتراق را تعیین کرد. زیرا به علت بالا بودن دمای محصولات احتراق در بعضی مصرف کننده های مثل کوره ها باعث تشکیل اجزای دیگری من جمله آلاینده های خطرناک NOx می گردد. بنابراین تنها راهی که داریم این است که مقدار هر یک از اجزاء گازهای احتراق را مستقیماً اندازه گیری کنیم.

آلودگی محیط بواسطه کوره ها

سه عامل اصلی در کورهها باعث آلودگی محیط زیست می گردد که از انتشار آن ها باید جلوگیری به عمل آید. این سه عامل عبارتند از:

- ذرات و خاکستر حاصل از احتراق
- اکسیدهای گوگرد (SO₂، SO₃ یا SOx)
- اکسیدهای ازت (NO₂، NO یا NOx)

هر یک از این عوامل باید بطور مجزا بررسی و طرق جلوگیری از انتشار آن ها ارائه گردد:

انتشار ذرات و خاکستر

سوخت های نفتی معمولاً خاکستر زیادی تولید نمی کنند. ولی سوخت های باقیمانده ی تقطیر در اثر احتراق تا اندازه ای ایجاد خاکستر می نمایند. خاکستر از مخلوطی از ترکیبات غیر آلی حاوی اکسیدهای سیلیس، آلومینیوم و آهن هیدروژن مایع همچنین اکسیدهای کلسیم و منیزیم تشکیل شده است. برخی از ترکیبات خاکستر تبدیل به اکسیدهای فرعی (مثلاً SiO_2 به SiO) می گردند. در دمای احتراق، این مواد فرار بوده و هنگامی که گازهای حاصل از احتراق به نواحی سردتر (بخش جابجایی) منتقل می شوند دوباره اکسید شده و تبدیل به ذرات بسیار کوچک (کمتر از میکرون) می گردند. ذرات خاکستر را می توان توسط سیکلون ها^۱، صافی های الکترواستاتیکی^۲، برج های پاششی^۳ و اسکرابرها^۴ از گازهای حاصل از احتراق تفکیک نمود. این دستگاه ها فوق العاده گران بوده و فقط در کشورهایی بکار می روند که قوانین صریح برای جلوگیری از آلودگی محیط زیست وجود دارد. معمولاً ذرات خیلی ریز قابل تنفسی (کوچکتر از ۱۰ میکرون) که نسبتاً کسر کوچکی از ذرات تشکیل می دهند، تفکیک مشکل تری در سیستم های جداکننده دارند.

انتشار اکسیدهای گوگرد

اکسیداسیون ترکیبات گوگردی برش های نفتی، تحت شرایط احتراق باعث تشکیل SO_2 شده و مقدار کمی نیز در ترکیبات خاکستر ظاهر خواهد شد. هنگام عبور گازهای حاصل از احتراق درون کوره، مقداری از گاز SO_2 (۱ تا ۲٪) در مجاورت ترکیبات و انادیم با اکسیژن اتمی ترکیب شده و به SO_3 تبدیل می گردد. ترکیبات و انادیم معمولاً در خاکستر روی سطوح حرارتی قرار داشته و اکسیژن اتمی در دماهای بالا تشکیل می گردد. SO_3 باعث افزایش نقطه شبنم اسیدی شده لذا باید دمای گازها بیشتر از دمای نقطه شبنم اسیدی اختیار گردد، زیرا میعان SO_3 به شدت، میزان خوردگی پیش گرمکن هوا^۱ را افزایش می دهد. افزودن موادی از قبیل اکسید منیزیم به سوخت باعث ترکیب مجدد اکسیژن اتمی شده و از میزان تشکیل SO_3 حاصل از SO_2 کاسته می گردد. مقدار SO_2 در گازهای حاصل از احتراق، معیار میزان آلودگی هوا می باشد. به کمک مواد جاذب از انتشار SO_2 می توان جلوگیری نمود. ولی از نقطه نظر اقتصادی مخارج تجهیزات لازم زیاد بوده و نصب آن ها معمولاً مقرونه صرفه نمی باشد. یکی از روش های موجود ترزریق ترکیبات کلسیم به گلوبی مشعل (در مشعل های چند مرحله ای) یا به بالای کوره است.

انتشار اکسیدهای ازت

از میان هفت اکسید نیتروژن شناخته شده موجود در هوای محیط، اکسید نیتریک (NO) و دی اکسید نیتروژن (NO_2) از آلوده کننده های مهم هوا به شمار می روند. دی اکسید نیتروژن گازی است مرئی با رنگ قهوه ای مایل به زرد یا قهوه ای مایل به قرمز که طی فرایندهای پیچیده اتمسفر به ذرات معلق نترات (NO_3) تبدیل می شود. به علاوه دی اکسید نیتروژن نیز همچون اکسید نیتریک یکی از آلاینده های اصلی مه دود است. این گاز در شهرها به علت فعالیتهای انسانی از غلظت بالایی برخوردار است. احتراق سوختها در دمای بالا سبب تولید این آلاینده می شود. این دو گاز اثر مستقیم بر آلودگی هوا ندارند

بلکه در صورتیکه با هوای مرطوب تر کیب شوند، این گازها با هوای مرطوب تولید اسید سیتریک می نمایند که در این حالت موجب پوسیدگی شدید فلزات می شوند. از طرفی چنانچه غلظت NO_2 و حدود 0.25 ppm برسد قابلیت دید را به میزان قابل توجهی کاهش خواهد داد.

در انواع اکسیدهای نیتروژن، NO_2 و N_2O تاثیر مخرب بیشتری روی اتمسفر دارند. در کوره ها عموماً NO تولید می شود که در هوا واکنش داده و به تدریج به NO_2 تبدیل می شود [۶] مجموع NO و NO_2 ، NO_x نامیده می شود. تشکیل NO_x در کوره های صنعتی مسئله پیچیده ای است که از پارامترهای موثر در تشکیل NO_x ناشی می شود [۷] کوره ها چون تحت شرایط پر اکسیژن کار می کنند، شرایط برای تولید NO_x فوری فراهم نبوده و به این دلیل که سوخت های گازی حاوی نیتروژن نیستند NO_x سوخت نیز تشکیل نمی شود و اغلب NO_x حرارتی تولید می شود [۴] در رابطه ۱ واکنش های تشکیل NO زلدوویچ مشاهده می شود.

این واکنش ها به عنوان واکنش های تشکیل NO حرارتی نیز نامیده می شوند، زیرا واکنش اول به علت پیوند سه گانه قوی در مولکول N_2 دارای انرژی فعال سازی بسیار بالا است، اکسیدهای ازت به دو طریق تشکیل می شوند:

- ترکیب ازت هوا با اکسیژن در دمای بالا
- ترکیب پیوندهای ازت در سوخت با اکسیژن هوا

سوخت های گازی معمولاً حاوی ازت نیستند. (مگر گازهایی که در فرآیندهای پالایشگاه با آمونیاک مخلوط شده باشند). پیوندهای ازت سوخت را می توان به روش هیدروژناسیون کاهش داد. این روش بسیار پرخرج است. تشکیل NO_x حاصل از ازت در دمای زیاد توسط واکنش های زنجیری زلدوویچ ۷ توجه می گردد:

M مولکول واسطه ای می باشد.

واکنش تشکیل NO به شدت به دما وابسته است. زیرا معادله ی ۴ به انرژی زیادی احتیاج دارد. بنابراین در دماهای بالا NO ایجاد شده که اگر گازها سرد شوند. NO از نظر تعادل ترمودینامیکی ناپایدار شده و به اجزای اولیه اش تجزیه می گردد. البته مقداری از آن نیز به آرامی تبدیل به NO_2 می شود. (NO_2 غالباً ۵% اکسیدهای ازت را تشکیل می دهد). NO خروجی از دودکش در اثر نور خورشید به سرعت تبدیل به NO_2 می گردد. NO_2 بسیار سمی بوده لذا معیار آلودگی محیط زیست می باشد. اکسیدهای ازت همچنین با لایه ی ازن و هیدروکربن های موجود در جو زمین وارد واکنش شده و تشکیل غبار فتوشیمیایی می دهد. بتازگی اکسید ازت دیگری (NO_2) نیز شناخته شده که تأثیر آن بر لایه ازن جو تحت بررسی است. چون تشکیل NO ناشی از هوا، به دما و غلظت اکسیژن بستگی دارد. جهت جلوگیری از انتشار آن می توان دو روش اعمال نمود. روش اول کاهش دمای شعله (توسط چرخش گازهای حاصل از احتراق یا تزریق بخار آب) بوده و روش دوم کاهش غلظت اکسیژن (توسط کم کردن هوای اضافی یا تأمین هوای احتراق بطریق مرحله ای) تقلیل می یابد.

در برخی موارد، روش پرخرج تری اعمال می شود. در این روش گازهای حاصل از احتراق توسط تزریق NH_3 به N_2 و H_2O تبدیل می گردند، جهت انجام این واکنش دمای گازها باید بین ۹۵۰ تا ۱۱۰۰ درجه سانتی گراد باشد. البته اگر از

کاتالیزورهایی مانند اکسید فلزهای واسطه ای استفاده شود، دمای گازها ۴۰۰ تا ۵۰۰ درجه سانتی گراد خواهد بود. به جای آمونیاک می توان از اوره نیز استفاده نمود

اکسیدهای ازت به دو طریق مستقیم و غیر مستقیم بر سلامت انسان اثر می گذارند. اثر مستقیم آنها بستگی به نوع اکسید دارد زیرا NO₂ نزدیک به چهار برابر بیشتر از NO سمی است و در غلظت های مساوی با CO از آن زیان آورتر است. اثرات ثابت شده NO₂ بر روی انسانها کاملاً به اثر تنفسی محدود می شود که باعث پیامدهائی نظیر اختلال در بویائی، بیحالی، خستگی، ناراحتی های حفره بینی، اشکالات تنفسی، تحریک گلو، چشم، ناراحتی های اعصاب، گشادی مردمک چشم، افزایش برونشیت حاد و تولید نیتروزامین.

دی اکسید نیتروژن که از هوا سنگینتر و در آب محلول است، در آب تشکیل اسید نیتریک و یا اسید نیترو و یا اسید نیتریک (NO) می دهد. اسید نیتریک و اسید نیترو در اثر بارندگی به سطح زمین سقوط کرده، یا با آمونیاک موجود در اتمسفر (NH₃) ترکیب شده آمونیم نیترات (NH₄NO₃) بوجود می آورد. در این مواقع NO₂ از اجزای غذایی گیاهان را تشکیل می دهد. NO₂ یکی از اجزای غذایی گیاهان را تشکیل می دهد. NO₂ که در دامنه تشعشع فوق بنفش جذب خوب انرژی به شمار می رود، در تولید آلاینده های ثانوی هوا از قبیل ازن O₃ نقش مهمی دارد مقدار NO آزاد شده در اتمسفر به مراتب بیش از مقدار NO آزاد شده است. NO در فرآیندهای احتراقی با دمای زیاد و در اثر ترکیب نیتروژن و اکسیژن بوجود می آید. NOX موجود در سوخت ها بر حسب ترکیب های نیتروژن در سوخت و NOX حرارتی تولید شده در اثر اکسایش N₂ در هوا در دمای بالا تولید می شود، در گازهای خروجی با دمای بالا، بخش اعظم NOX به صورت NO وجود دارد. NO به سرعت به هنگام آزاد شدن در هوا اکسایش می یابد هنگامی که اکسیدهای نیتروژن و هیدروکربن ها مخلوط شوند، در معرض تشعشعات فرابنفش نور خورشید قرار می گیرند و در یک واکنش فتوشیمیایی پیچیده شرکت کرده، اکسیدهای فتوشیمیایی (OX) را تولید می کنند. در حضور آب موجود در هوا NO₂ تبدیل به HNO می شود. همچنین توده ای از نیترات، تولید شده و یا NO₂ با نمک های فلزی NO برای ایجاد ذرات نیترات وارد واکنش می شوند.

علاوه بر کوره های صنعتی دیگر منابع مولد NOX شامل دیگهای بخار ذغال سنگ و نفت و تجهیزات آنها، موتور اتومبیلها، کشتی ها، هواپیماها و سیستم های گرمایش با استفاده از سوخت های حیوانی می باشد. بنابراین محدوده بسیار وسیعی از تجهیزات و ادوات مورد استفاده در فرآیند احتراق را شامل می شود. همچنین منابع خاصی از قبیل تجهیزات تولید اسید نیتریک و ترکیب های آن از قبیل نیترات سلولز و نیتروبنزن (Nitrobenzene) فرآیندهای مرتبط با رنگ ها، و تمیز کردن فلزات نیز جزء منابع مولد NOX محسوب می شوند.

معرفی کوره های صنعتی پالایشگاه گاز سرخون و قشم

در پالایشگاه گاز سرخون و قشم به منظور گرمایش و جداسازی ترکیبات مفید گاز استخراج شده از چاه های نفت در یکی از واحدها از دو کوره صنعتی استوانه ای با مشخصات فیزیکی مشابه استفاده می گردد که این مشخصات به این شرح می باشند کوره ها با قطر داخلی حدود 3.6 m و ارتفاع 35.4 m از سطح زمین و دارای دو بخش تابشی و جابجایی می باشد. پوشش داخلی کوره ها از جنس Light weight Insulating concrete با ضخامت 203 mm می باشد.

قطر داخلی دودکش 0.935 m و ارتفاع آن 22.37 m می باشد. کوره شامل ۳ مشعل است که در کف کوره قرار دارند و در شرایط نرمال هر کدام 1.47MW گرما تولید می کنند.

سیال فرایند با دبی 14.3375 kg/s و تحت فشار و دمای به ترتیب 1690 kPa، 236° C وارد کوره شده و با جذب حرارت با فشار و دمای 1270 kPa و 290° C خارج می شود. سوخت مورد نیاز مشعل های کوره گاز طبیعی fuel gas با

15% هوای مازاد برای احتراق می باشد. ارزش حرارتی آندر حالت LHV برابر 47 می باشد و در اثر سوختن آن با هوای مازاد 4.474 MW گرما تولید می شود که مقدار 3.647 MW آن توسط سیال فرایند جذب شده و بقیه تلف می شود. دمای گازهای خروجی از دودکش 340 °C و دارای دبی 4.5 kg/s می باشد. [۸] که این گازها با شرایط ذکر شده می توانند در تولید NOX حرارتی و آلودگی محیط زیست بسیار موثر باشند. به منظور جلوگیری از تولید NOX حرارتی و کاهش آلاینده های زیست محیطی توسط این کوره ها روشهای متعددی مورد بررسی قرار گرفت. بهترین راه جهت جلوگیری از تولید NOX حرارتی کاهش دمای دودکش و کاهش دبی گاز های خروجی از دودکش می باشد. به این منظور باید به طریقی گازهای خروجی از دودکش کوره ها سردگردند [۲]. برای سرمایهش این گازها بهترین راهکار بازیافت حرارتی می باشد چون با بازیافت حرارتی علاوه بر کاهش دمای گازهای دودکش جلوگیری از تولید آلاینده های مضر می گردد و از این انرژی گرمایی باز یافت شده (تقریباً 970 kw) میتوان در جاهای دیگر استفاده نمود که تاثیر زیادی در بهینه سازی مصرف سوخته های فسیلی نیز دارد. با توجه به شرایط اقلیمی منطقه و شرایط کوره ها بهترین راه استفاده از این انرژی گرمایش هوای احتراق می باشد که به وسیله نصب یک رکوپراتور در دودکش کوره قابل اجرا می باشد. با اجرای این روش به اهداف زیر خواهیم رسید:

- کاهش دمای گازهای خروجی دودکش از 340 °C به 150 °C (دمای نقطه شبنم اسید سولفوریک)
- کاهش در تولید NOX حرارتی
- کاهش در آلاینده های زیست محیطی
- کاهش هوای اضافی احتراق
- صرفه جویی در مصرف سوخت های فسیلی
- افزایش راندمان کوره
- افزایش سرعت احتراق
- جلوگیری از احتراق ناقص
- استفاده از دمای شعله بیشتر

بحث و نتیجه گیری

افزایش آلاینده گی محیط در اثر سوزاندن بیش از حد سوخته های فسیلی و اثرات مخرب انتشار گازهای گلخانه ای توسط کوره های صنعتی همچنین با توجه به تجدید ناپذیر بودن سوخته های فسیلی و افزایش روز افزون بهای سوخت موضوع بررسی در راندمان کوره و وضعیت و میزان گازهای حاصل از احتراق در کوره ها را نمایان تر می نماید. خروج محصولات حاصل از احتراق با دمای بسیار بالا از کوره ها علاوه بر افزایش گازهای گلخانه ای باعث تولید NOX حرارتی می گردد. استفاده بهینه از این انرژی گرمایی دمای گازهای خروجی از دودکش کاهش یافته و با کاهش دمای این گازها شرایط تولید NOX حرارتی به شدت افت می نماید که این موضوع علاوه بر جلوگیری از افزایش دمای محیط مقدار گازهای گلخانه ای را نیز به میزان چشم گیری کاهش می دهد. در این مقاله کوره های صنعتی پالایشگاه گاز سرخون و قشم به عنوان نمونه مورد بررسی قرار گرفت شده است. بهترین راهکار با توجه به هزینه های اولیه و نگهداری و تعمیرات و شرایط اقلیمی منطقه به کار گرفتن مبدل حرارتی مناسب به منظور مبادله حرارتی بین گازهای داغ خروجی از دودکش و هوای لازم جهت احتراق می باشد. این مبدل حرارتی طراحی شده قابل نصب در دودکش کوره است و از نوع پوسته و لوله و با سیال از نوع گاز بوده که به نام تجاری رکوپراتور معروف می باشد با این عمل دمای گازهای خروجی از دودکش از دمای 340 °C به 150 °C رسیده و دمای هوای احتراق از 25 °C به 230 °C می رسد و درصد هوای اضافی احتراق کاهش می یابد که شرایط تولید NOX حرارتی را بطور چشمگیری کاهش می دهد و علاوه بر آن سوخت کمتری لازم است تا هوای احتراق را تا دمای اشتعال سوخت گرم نماید. بنابراین بازیافت حرارتی از کوره های صنعتی روش علمی و بسیار مفیدی در جهت کاهش آلاینده های زیست محیطی خصوصاً NOX حرارتی می باشد. که در کنار آن به بهینه سازی مصرف انرژی نیز کمک می کند.

تقدیر و تشکر

این مقاله با حمایت و پشتیبانی مدیر عامل و کارکنان واحد پژوهش شرکت پالایش گاز سرخون و قشم اجرا شده است که از مساعدت و همکاری ایشان کمال تشکر را داریم .

منابع و مواخذ:

- [1] H. C. Mith, J.E. Hardie, "Make heaters 92% efficient", Hyd. Proc, May 1979, pp 139-144
- [2] رضا مرندی - حسن آزاد منش - "بررسی تاثیرات روشهای بهینه سازی انرژی بر گازهای آلاینده خروجی از دودکش" علوم و تکنولوژی محیط زیست- شماره ۲۹ - تابستان ۸۵
- [3] طراحی کوره های صنعتی - حسن طویی - دانشگاه صنعتی اصفهان
- [4] Warnats, J., Mass, U., Dibble, R.W., "COMBUSTION", springer, 2000
- [5] Yunus A. Cengel- Michael A. Boles "Thermodynamics An Engineering Approach" Third Edition
- [6] Liuzzo, G., Verdone, N., Bravi, M., "The Benefits of flue gas recirculation in waste incineration", waste management 27, 2007, pp. 106-116.
- [7] Habib, M.A., Elshafei, M., Dajani, M., "Influence of combustion parameters on NO_x production in an industrial boiler". computers & fluids 37, 2008, pp. 12-23
- [8]: گزارش ممیزی انرژی پالایشگاه گاز سرخون و قشم ۱۳۹۰-۱۳۹۱